

Maandelijksche referaten van Tijdschriften,
uitgebracht in de Rotterdamsche Tand-
heelkundige Vereeniging.

DENTAL COSMOS, April 1904.

A. Hopewell-Smith. Some degenerations and their significance.

Geeft eene uitvoerige beschrijving van seniele fibreuze atrophie van het periodontium, met een 14 tal microphotogrammen.

G. T. Baker. Two orthodontia cases.

Het eerste geval betreft een elfjarigen jongen, die door duimzuigen de bovenste fronttanden naar buiten, de onderste naar binnen had gedrongen. Met bandjes om de eerste molaren en een metalen reepje langs de fronttanden werden de boventanden naar achteren, met ringen om de tweede praemolaren en een bandje langs de fronttanden, waaraan deze met ligaturen waren bevestigd, werden de ondertanden naar voren getrokken, terwijl eindelijk de kiezen werden verlengd en zodoende de abnorme lengte der ondertanden gecompenseerd door een gehemelteplaatje, dat bij het dicht bijten alleen door de onderste fronttanden geraakt werd. Het tweede geval betreft een zes-en-een-half-jarig meisje, welks linker centrale ondersnijtand voor den bovensten beet.

Een nieuw-zilveren bandje van den eenen melkhoektand naar den anderen (labiaal) loopende en om deze hoektanden gebogen, werd er met eenige spanning over geschoven en vervolgens werd met dagelijks vernieuwde kleine houten wiggen, tusschen de band en den vooruitstaanden snijtand geklemd, deze in een week op zijn plaats gedrongen.

R. Brewster. Colors in porcelain inlays.

Terwijl voor linguale caviteiten, mits zij diep genoeg zijn, het verkrijgen van de juiste kleurschakeering niet moeilijk is, en voor caviteiten in praemolaren en molaren een klein verschil van kleur niet opgemerkt wordt, is de overeenstemming in kleur bij de proximale caviteiten der frontanden van het grootste belang, en juist hier ontmoeten wij de meeste moeilijkheden. Daar de tand naar den hals toe geler wordt, kan men niet met éénkleurig porselein volstaan, maar moet men meerdere combineeren, het doorschijnendste naar den snijkant toe. Om de door het cement veroorzaakte donkere schaduwen te voorkomen, moet de eerste laag porselein schitterend licht zijn; hierop volgen de lagen, die met de resp. kleuren van den tand overeenkomen, en eindelijk een laag glazuur. Aparte witte, bruine of gele vlekken, gelijk zij soms in het tandglazuur gevonden worden, kunnen nagebootst worden met hoog vloeibare oliekleuren, deze moeten op het porselein gebakken worden juist voor men de laatste laag glazuur er op brengt.

V. Guerini. Dental art among the Romans and Etruscans.

Reeds 450 jaren v. C. werd in eene Romeinsche wet gezinspeeld op tanden, die met goud waren bevestigd. Uit de oude Romeinsche begraafplaatsen heeft men proeven

van tandheelkunst te voorschijn gehaald, o. a. eene gouden kroon voor een onder-snijtand, en ook eene soort van gouden brugwerk. Daar in geen der geneeskundige leerboeken van de oude Romeinen deze tandheelkunst, die toch een zekere hoogte had bereikt, genoemd wordt, moet men aannemen, dat reeds toen de tandheekunde tegenover de geneeskunde eene zelfstandige positie heeft ingenomen.

F. W. Sage. Certain observed phenomena of pressure anaesthesia.

Als bij pulpitis de bloedcirculatie door congestie reeds belemmerd, of als er een abces in de pulpa is, werkt de cocain-inpersmethode niet goed. Ook biedt de extirpatie van de versche pulpa uit nauwe kanalen groote moeilijkheden, het weefsel hecht zich sterk aan de kanaalwanden, afgescheurde pulpastompjes geven later aanleiding tot lastige gevoeligheid of pijn.

S. J. Fernandez. The Gates-Glidden drill.

Het gebruik, het onderhoud en de eventueele verwijdering van fragmenten dezer wortelkanaalboren wordt hier beschreven.

WITTHAUS.

DENTAL REVIEW, Februari.

A permanent retaining fixture and when demanded, by *Calvin S. Case* Chicago.

De onregelmatigheid, waarover in deze voordracht gesproken wordt, behoort tot eene speciale klasse. Het is de bekende opening tusschen centrale incisivi en tusschen centrale en laterale incisivi. De verschillende oorzaken zijn: erflijkheid, malocclusi, gemis van een of meer molaren en

indirect ook pyorrhoea. De patienten klagen meestal over het reeds lange bestaan der „opening” en ook dat „het” hoe langer hoe erger wordt.

Nu is het niet moeilijk in deze gevallen correctie aan te brengen. Zoo veel mogelijk verwijdere men ook de oorzaak.

Naar opgemerkt werd heeft de bewuste onregelmatigheid na correctie en na wegneming der 2de oorzaak neiging weer te keeren en vooral geschiedt dit wanneer het de beide centrale incisivi betreft, waar de onregelmatigheid lang bestaan heeft en in 't bijzonder waar erfelijkheid in het spel is.

C. A. C a s e kan op een aantal gevallen wijzen waar na tweejarig succesvol dragen van retaining appliances recidive optrad. Soms moet het fixeeraapparaatje voortdurend gedragen worden. De algemeen gebruikelijke zijn slechts voor korten tijd geschikt en bestand en voor het onderhavige geval moet naar iets beters uitgezien worden.

De aan weersijden rechthoekig omgebogen eindjes van een gouden draad die reikt van het milieu der linksche tot de rechtsche incisivi wordt liefst met cement bevestigd bij aan de pulpa evenwijdig geboorde korte kanalen.

C a s e geeft volgens zijne goede gewoonte de juiste maat van draad en kanalen aan. In de discussie bleek, dat Dr. Louis Dayan reeds voor 15 jaar deze methode toegepast heeft.

„We want your advice” schrijft de Redactie der Dental Review.

Meer dan ooit worden tandheelkundige tijdschriften gelezen. En eigenaardig is het om waar te nemen hoe verschillend de smaak en hoe verschillend de eischen der lezers zijn. Het is dan ook een onderwerp van studie voor den

redacteur om elk wat wils te geven. Niets beter om achter de persoonlijke behoeften der lezers te komen is dan openlijk de vraag te stellen: wat verlangt gij? De redactie zal dan ook steeds dankbaar wezen voor schriftelijke antwoorden en zoo veel mogelijk in overeenstemming met de eischen een gevarieerd program geven.

Dit voorbeeld zou in ons land wel gevolgd kunnen worden, want vrij wat beter dan stille kritiek is het de redactie loyaal in te lichten.

Maart.

Some dangers in dentistry by *R. C. Brophy* in Amerika.

Leukjesweg vertelt de schrijver, dat van de 100 gegradueerde tandartsen 20 de praktijk opgeven, dus mislukken. En dit gebeurt, wanneer zij van aangezicht tot aangezicht komen met de werkelijkheid en moeilijkheid der praktijk. Dan voor de eerste maal bemerken zij hun misstap, dien zij bij den aanvang der studie hadden moeten zien, n.l. de eigen ongeschiktheid door aangeboren eigenschappen.

Men kan het college niet aansprakelijk stellen voor de capaciteit der studenten, want ieder, die aan immatriculatie-eischen voldoet, kan toegelaten worden. Een groot percentage gaat van de studie voor tandarts op aanraden en onder zoogenaamd protectoraat, zonder van hunne verantwoordelijkheid bewust te zijn.

Pressure Anaesthesia by *R. B. Fuller*.

Schrijver is warm voorstander der cocaïne-persmethode en bepleit het feit, dat een blootliggen der pulpa geen vereischte is om het gewenschte resultaat te verkrijgen. Hij perst de cocaïne-oplossing door middel van een watje en gummiekommetje door de dentinekanalen heen, totdat de pulpa geanaestheseerd is.

Local Anaesthetics by *L. O. Green.*

Ik heb, zegt *Green*, een gasapparaat (lachgas) bij de hand en zoo ongeveer eens per jaar, als de patiënt er op staat, wordt het door mij gebruikt. Daartegenover worden locale anaesthetica door mij bijna zonder uitzondering aangewend. My ideal for a formula would be one which would contain anaesthetics, antiseptics, sedatives, hemostatics and stimulants, doch een bepaald recept geeft schrijver niet.

 April.

Onder het opschrift *Practical Therapeutics* bespreekt *J. P. Buckley* in hoofdzaak de behandeling van hyperaesthetisch dentine. De slotsom is: sluit een watje gedrenkt in phenolzuur of in een der aetherische oliën hermetisch in de caviteit af. De overprikkelde zenuw zal na 14 dagen normaal zijn en eene excavatie der te behandelen caviteit is zonder groote bezwaren uit te voeren.

Deze aflevering biedt verder weinig nieuws aan. Vermeldenswaard is de behandeling van een compound fracture of the inferior maxilla. Daar het te dragen verbandapparaat spoedig geplaatst moest worden, maakte de behandelende tandarts *Sullivan* gebruik van *Knap's* regulatie onderdeelen.

 Mei.

A few facts concerning the action of antiseptics by *Herman Prinz.*

In 't kort wordt de geschiedenis der antisepticaleer gegeven, van *Lister* tot op heden.

Schrijver behandelt dan fragmentarisch de moderne onderzoekingen op het gebied der physische chemie en kan ten slotte de gevolgtrekking geven.

Het zoeken naar een antisepticum, dat chemisch den groei

van microorganismen tegengaat of vernietigt zonder ernstig de cel te beschadigen is, in overeenstemming met de tegenwoordig geldende biologische wet, even onvruchtbaar als het zoeken naar het perpetuum mobile.

S. Lourie heeft het over the necessity for early treatment of malocclusion.

Aan de hand van een aantal afdrukken bewijst hij zijne stelling.

Practical Therapeutics, by *J. P. Buckley*.

Van belang acht ik het schrijvers meening weer te geven over het gebruik van adrenaline bij de cocaine-persmethode. Aangezien wij meestal te doen hebben met pulpae, die door ontsteking in structuur veranderd zijn en aangezien vaak het periost in den omtrek van het apicale foramen mede eenigszins veranderd is, zal men goed doen na extirpatie der pulpa de bloeding niet kunstmatig te stelpen daar dit het beste is spoedig te komen tot normale weefselverhoudingen.

Juni.

Wij vinden in deze aflevering een aantrekkelijk artikel van *H. P. Carlton* over University Training and Dental Education.

J. N. Mac. Dowel geeft eene eenvoudige methode, welke in staat stelt stereoscopische X-stralen-fotografie van kaak en tanden te nemen. De waarde van een stereoscopisch beeld is ook voor genoemd doel zeer groot, wijl de fotografie, diepte weergevend, de juiste ligging van een lichaam of voorwerp laat bepalen.

Goslee geeft eene verhandeling over het beetnemen. Zijn praktische wenken zijn zeer goed en niet goed.

Edward A. Royce bespreekt „antiseptische” vullingen. Bij fosfaatcement voegt hij al naar gelang het doel, dat beoogd wordt, een quantum hydronaphthol, een antisepticum dat niet irriteert.

De guttapercha-points voor wortelvulling maakt hij zelf uit het ruw materiaal, opdat hydronaphthol bijgevoegd kan worden. Deze weg volgende, zal men altijd antiseptisch blijvende vullingsmaterialen bewerken, aldus Royce.

A. W. Harlan, pulp digest'on.

Tal van preparaten worden tegenwoordig op de markt gebracht door Merck, Lehn, Trink, Johnson and Johnson en The American Terment Co. Harlan refereert zijn oorspronkelijk recept. Ik heb reeds bij vorige gelegenheden op de waarde van de digestie-methode gewezen, zoodat ik daarnaar kan verwijzen.

In eenige artikels wordt de hevige strijd tusschen de high-bodiers voortgezet. Van beide kanten wordt met bitterheid gevochten, terwijl dikwijls gepoogd wordt, door de lachers op z'n hand te krijgen, de tegenpartij een poets te bakken. Maar onder de porseleinbakkers zullen zij gelijk hebben, die den middenweg kiezen en, waar het er vaak op aan komt voor het nemen van den afdruk, al naar gelang het geval kiezen tusschen platina en goudfolie. Ottolingu kondigt in naam van Jenkins een nieuwe body aan, die tot de high-fusing behoort, doch tevens de voordeelen der low-fusing bodies bezit. Wat mij nog altijd verwondert is de fabelachtig hooge prijs, die Jenkins voor zijne preparaten eischt. In gemoede: het porseleinpoeder kan niet

zoo kostbaar zijn. Wij weten toch allen, dat de gewone kunststand (de platinastiften niet medegerekend) voor 7 à 8 centen geleverd kan worden, en die wordt toch ook uit dezelfde grondstoffen als het vullingsmateriaal bereid. Ik voor mij gebruik een goedkooper ingredient, de high-fusing body van de Dental Manufacturing Co., Londen, dat uitstekend voldoet en $\frac{1}{3}$ der Jenkinsche prijs kost.

W. Warrington Evans, Washington, pleit over the possibilities of prosthetic dentistry from an esthetic point of view, waarop veel te weinig gelet wordt bij het maken van eene prothese. Nu en dan gaat *Evans* nog al heftig te keer tegen die tandartsen, welke hunne prothesen aan den techniker overlaten en het honorarium opstrijken zonder er de noodige aandacht en wetenschap aan te besteden.

Bij de keuze voor eene volledige prothese moet men met de verschillende temperamenten der patiënten en met den verschillenden bouw van den schedel rekening houden. Het spreekt vanzelf, dat de keuze voor eene partieele prothese gemakkelijker is, daar de nog aanwezig zijnde tanden den weg wijzen.

Ashley M. Hewett, Chicago, geeft in een leuk geschreven opstel de geschiedenis en praktijk van „The electricity in the dental office”. Zij, die eene electriche installatie bezitten zullen met genoeg dit hoofdstuk lezen en zij, die zich eene installatie aanschaffen, zullen met veel voordeel en op gemakkelijke wijze een idee krijgen van de moderne inrichting eener tandheelkundige praktijk.

The practical application of the principles of the Bonwill articulation. *O. A. Weisz*. Bij eene voordracht over

den face-bow van Snow heb ik reeds gelegenheid gehad te wijzen op de onderzoekingen van Weisz. Het artikel is zeer belangrijk, doch ik heb gegronde reden om te vermoeden, dat het slechts eene phaze in de geschiedenis der articulatie en articulatoren zijn zal.

Truman Brophy spreekt over: The necessity of more thoroughly teaching dental pathology and oral hygiene in schools of medicine. Er wordt gewag gemaakt van het werk der Odontographic Society, eene Chicago-vereeniging, die nu alles in het werk stelt om er achter te komen, wat er op het gebied van school-tandhygiene op de wereld gebeurt. De resultaten worden in beknopten vorm gegeven, terwijl opgemerkt wordt, dat ook de internationale tandheelkundige federatie zich den tandheelkundigen dienst in scholen aantrekt en zelfs eene speciale commissie benoemd heeft.

Prevention of Dental Disease, by *Lucien H. Arnold*.

De schrijver wil de aandacht vestigen op een oud axioma n.l. A perfectly clean tooth in normal surroundings cannot decay. Begrijpelijkerwijze kan men het schoonmaken der tanden niet den patiënten overlaten. Nu en dan zal de tandarts dit moeten doen. Om den hoeveel tijd zal dit moeten gebeuren. Dit is voor elken patiënt verschillend, zegt de schrijver. Bij den een zal men het om de week, bij een ander 2-maal in de week, bij een derden om de twee maanden moeten doen. Toch is het meest praktische elke maand eene tandreiniging. Een groot gedeelte van zijn werktijd is de schrijver dan ook met „cleaning teeth” bezig.

Kan de wenschelijkheid worden tegengesproken, dat het beter is de ziekte te voorkomen, dan zonder ingrijpen te wachten tot de ziekte er is?

Wij kunnen Arnold volkomen gelijk geven, hebben er de bedenking, dat men de patiënten wel iedere maand kan bestellen maar het komen is zeer aan twijfel onderhevig.

Nadat in een achttal regels de techniek van het tandreinigen besproken is, somt schrijver nog eens de voordeelen van zijn hoofdwerk in de praktijk op.

After all, ik vind er veel voor!

Regulating plate construction, simplified by *E. Brodner White*, Londen.

Brodner zegt, dat wij veel verschuldigd zijn aan de eminente uitvinders op regulatiegebied, maar in plaats naar vereenvoudiging schijnt meer gestreefd te zijn naar ingewikkelder apparaten. Zij, die zich met reguleeren bezighouden, zullen na alle bekende en onbekende methoden beproefd te hebben wel teruggekeerd zijn naar de oude, naar de positieve wijze van behandeling: de caoutchoucplaat.

Brodner, die zijne eigen methode gevonden heeft, beschrijft nu de wijze, waarop hij na het vulcaniseeren der plaat de te gebruiken vergulde piano-staaldraad bevestigt. Dit geschiedt door het boren van eenige gaatjes in de plaat, waarna de draad hierin gestoken en op eigenaardige wijze ingebogen wordt.

Zeker kan men voor eenvoudige gevallen, die een snel verloop hebben, met de caoutchoucplaat volstaan. Maar voor gecompliceerde en langdurige gevallen is de quaestie nu niet zoo eenvoudig als de schrijver ons dat wil voorstellen. Ik zou tenminste verscheiden bezwaren kunnen opperen.

L. FRANK.
